

МУЗИКА

Напредак младог ансамбла

Гостовање Црногорског симфонијског оркестра у Коларчевој задужбини изазвало је велико интересовање публике, речју, пуну дворану. С добрим разлогом, јер овај концерт сведочи о високим професионалним донетима и континуираном напретку младог ансамбла (први пут су наступили 14. децембра 2007. на Цетињу и одмах заузели централно место музичког живота Црне Горе). Григориј Краско сарађује са Црногорским симфонијским оркестром практично од почетка (најпре као концертмајстор, а од 2012. као диригент); чујан је велики уложен труд, педантан и темељан заједнички рад. Краско извесно зна да руски репертоар лежи темпераменту његових музичара. Интерпретација Увертире из опере *Руслан и Лјудмила* Михаила Глинке добија потребну пуноћу, полет. У *Петој симфонији* Чајковског инсистирају на емоцијама, велелепности партитуре - поштујући, опет, пластичност драматуршке нити.

Црногорски симфонијски оркестар негује лепу праксу извођења домаћих композитора. *Гусле* композиторке Нине Перовић (дело награђено у оквиру интернационалне летње академије Праг-Беч-Будимпешта 2011), на узбудљив начин спаја ширину симфонијског састава са акустичким атрибутима народног инструмента. Чини се да је са највећим одушевљењем дочекан излазак на сцену Горана Кривокапића. Не само зато што је овај црногорски уметник битан део школовања провео у Београду. У питању је, подвлачимо, један од најупечатљивијих гитариста млађе генерације у међународним размерама. Његово виђење *Виља-Лобосовог Концрта за гитару и оркестар* заиста је узорно: виртуозитет и беспрекорно осмишљена физиономија не сасвим типичне структуре инструменталног концерта, али и сензуалност неопходна за тумачење бразилског аутора. Одлична комуникација са оркестром; можда је, евентуално, требало другачије дефинисати звучне односе солисте и оркестра, да би Кривокапићево музицирање било још презентније.

Марија Ђирић